

gratiam cum Constantio videatur postquam publicum aliquem hostem profligasset. Nota enim DD. NN. AVGG. i. Domini nostri Augusti, duos tunc inuit fuisse Augustos. Illud VOTIS. V. MVLTVS. X. denotat quod populus vota tunc nuncupabat, ut V. annos floreret Imperator, & numero multiplicato multa decennia faustis acclamationibus comprecabantur. Huc facit illud in Nazari Panegyrico. Quinquennalia beatissimorum Cæsarum occupatos in gaudiis habent, sed in destinatis decenniis jam vota properantia & spes volucres constiterunt. Libere P. AR. Arelati hunc denarium signatum denotant.

Cum Magnus Maximus ab exercitu Britannico creatus esset Augustus, ejusque itidem filius Flavius Victor: in militum gratiam & gloriam hi nummi fuerunt cusi, Theodosiusque cum illos sustulisset, eadem de causa illum cum VIRTUTE EXERCITVS signavit.

Constantius Magnentio fuso, & Britannia recuperata, in honorem Exercitus hunc signandum curavit, R in basi forsitan notat esse ex officina monetaria qua erat Romæ.

In illo aureo Honorii nihil est quod adnotem, nisi ex illo AVGGG. tres fuisse ea tempestate Augustos, scilicet post annum salutis 420, cum Honorius in Occidente, Theodosius Junior in Oriente, & cum illis Constantius qui Constantinum nostrum spe nominis electum vicerat, ab Honorio Augustus nominatus, imperarent. CONOB verò illud denotat Obrizum esse aurum Constantinopoli signatum. Nusquam enim nisi in aureis legitur illud CONOB. quantum hactenus observavi.

In Valentiniani honorem cum Britanniam collabentem restituerit, & recuperatam partem de suo nomine VALENTIAM dixerit, hic Antiochia percussus ut ex literulis subjectis colligatur.

Nummos Romanorum longè plures adjicere poteram, vis enim eorum infinita passim apud nos reperitur in urbium subversarum ruinis, in thesauris sive flavissis illo ævo reconditis, urnisque funeralibus. Vnde autem tanta illorum superesset copia valde demirabar, donec Principum constitutionibus legissem nummos antiquos conflare fuisse interdictum.

L. x. c. de auri pub. Prosecut. L. 12. 13. C. Th. de suscept. prapof.

Ad Gratiani nummum nihil occurrit quod adjiciam, nisi quod ad Magnentii modo dixi.

Antiquos hos tum Britannorum, tum Romanorum nummos, cum jam suis typis dederimus, Lectoris etiam interesse putamus Chorographicam Britannia tabellam (cum fuerat Romanorum provincia) prisca nominibus hoc in loco interferere, non quidem illam accuratam. Quis enim præstabit? sed è qua si nihil aliud hoc tamen ediscas, quotidie aliquid in hoc orbe mutari, nova urbium fundamenta jaci, nova gentium nomina extinctis nominibus prioribus exoriri; & quod ait ille,

Non indignemur mortalia corpora solvi,
Cernimus exemplis oppida posse mori.

BRITANNIÆ EXCIDIVM.

Vm jam derelicta esset à Romanis præsidii Britannia, confusissima erant omnia, & calamitatibus miserrima, hinc barbaris incurfantibus, illinc civibus tumultuantibus, dum quisque imperii summam sibi arripit, Sub metu, ut habet Britannia.

Ninnius, quadraginta plus minus annos fuerunt. Vortigernus enim qui regnavit urgebatur à metu Pictorum & Scotorum, à Romanorum, qui hic manserunt, impetu, nec non à timore Ambrosii Aurelii, vel Aureliani, qui tantæ tempestatis collisione occisus in eadem parentibus purpura indutis superfuerat. Hinc Saxones à Vortigerno in auxilium è Germania evocati exitiabile bellum in

Gildas. Saxones in Britanniam evocati.

BIBLIOTECA GIAN LUIGI LERICI